

vies, men som blot giver Frihed til dem, som nu trænge dertil, og altsaa ogsaa til dem, som ville komme til at trænge dertil. Skulde der endog være en Deel af Folket, som forarges over Saadant, saa er det de Folk, som kaldes Præster, det er dem, som troe, at de derved ville komme til at lide Staar i deres Indtagter. (Hysken!)

Formanden: Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 5te Valgfreds har Ordet.

F. A. Hansen: Jeg frasalder det.

B. Scholer: Jeg skal være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand fra Veile Amt, som sidder ligesforan mig (With), naar han har udtalt, at han ikke fandt det saa nødvendigt at ordne dette Forhold, og det fordi jeg anseer det for givet ved Grundloven, fordi jeg holder for, at de Paragrapher i Grundloven, hvori der udtales, „at Borgerne have Ret til at forene sig om at dyrke Gud paa den Maade, de bedst synes, naar de ikke foretage Noget, som strider mod den offentlige Orden“, og hvor det endvidere er sagt, „at Ingen er pligtig til at svare personlig Afgift til noget andet Troessamfund end hans eger“, og endelig naar der siges, „at Ingen kan paa Grund af sin Troesbekjendelse berøves den frie og lige Afgang til at nyde borgerlige og politiske Goder“ — da holder jeg for, at disse 3 Paragrapher i vor Grundlov ikke ere tomme Løfter, som mange andre have været indtil denne Dag, men Noget, som er traadt i Kraft, ere det, som gjør Forffjel mellem den gamle hensygnende Tvangskirke og den nye danske Folketirke (Ja! Latter.), — ja, Forffjellen mellem den gamle Tvangskirke og den nye danske Folketirke. Vel veed jeg, at der er Mange i Landet, som mene, at der ikke er nogen dansk Folketirke, en paa Troesfrihed grundet dansk Folketirke, saaledes som den i mange Aar har været bebudet af Troesfrihedens gamle hæderkronede Forkæmpere, som vi her have blandt os, og som i saa mange Aar har stridt for den, — jeg veed vel, at der er Mange, som mene, at det kun er den gamle Tvangskirke, som i Grundloven er blevet opkaldt, og hvorpaa man kun har malet et nyt Skildt, forat Folk ikke skulde see, at det var den gamle Begravelse fuld af Dødningsbeen og Ureenhed; men jeg siger, at vi have

en dansk Folketirke, som er traadt i Kraft, og at Alt, hvad der strider mod den i disse Grundlovs Paragrapher betegnede danske Folketirke, ved bemeldte Lov er erklæret for dødt og magtesløst at være. Som Følge heraf maae de Tvangsforholdsregler, som ere foreskrevne saavel med Hensyn til Daaben som til Ægteffaber mellem dem, som ere af forskjellig Troesbekjendelse, være ophævede ved Grundloven; saaledes maa den Forbindelse, hvori Confirmationen fattes med hele Skoleunderviisningen, være ophævet. Saaledes som Sagen for Tiden staaer, maa det overlades til Enhver at bedømme, om det strider mod Grundloven eller ikke, og jeg anseer mig for fuldkommen berettiget til at undslaae mig for alle de Tvangsforholdsregler, som stride mod Grundloven — saaledes anseer jeg mig fritaget for at opfylde den Forpligtelse, som er foreskrevet i Forordningen af 30te Mai 1828 § 5 om Tvangsdaaben; jeg anseer mig ikke forpligtet til at anmelde for Dyrigheden, om Noget ikke vil lade sit Barn døbe, fordi det ifølge Grundloven ikke paaligger Bedkommende at gjøre mig Regnskab for, til hvad Troessamfund de høre; — jeg anseer mig, hvis Noget af forskjellig Troesbekjendelse kom til mig for at vies, for at være fritagen for den Forpligtelse, som er udtalt i Frdn. 30 April 1824 § 13; — jeg anseer mig ikke for forpligtet til at affordre de fra Folketirken afvigende Troesbekjendere et saadant Revers, som der er foreskrevet, men jeg anseer mig for berettiget, naar de have opfyldt de borgerlige Betingelser for Ægteffabets Indgaaelse, hvilket jeg som den, der staaer i Notarii publici Sted, skal paasee, til at meddele dem Kirkens Bessignelse.

Der er fra et Par Politimestre opløstet Røst om, hvad Folkets religiøse Trang fordrer. Ogsaa jeg veed, at Trangen hidtil i den indifferente Tid, som vi have havt, ikke har udtalt sig saa høit og tydeligt, og dog maa den ærede Rigsdagsmand for Veile, som sidder lige foran mig, vide, at der er et religiøst Liv i Folket, han veed det dog fra mere end een gang, at der for hans Skranter, paa det Sted, hvor Tyve og Røvere staae, har staaet Mænd, som have været indstævne for deres Troes Skyld, have været